πρακτικές· τέτοια χρονική περίοδος δεν δύναται να είναι μικρότερη των έξι μηνών.

Εφόσον, σε συγκεκριμένη περίπτωση, οι συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές τις οποίες αφορά ένας κανονισμός εκδοθείς δυνάμει του άρθρου 1 έχουν ορισμένες επιπτώσεις οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με τους όρους του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης και οι οποίες προκύπτουν στο έδαφος ενός κράτους μέλους, ή σε μέρος αυτού, που παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μιας χωριστής αγοράς, η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή κάποιου φυσικού ή νομικού προσώπου που αποδεικνύει ότι έννομο συμφέρον, να άρει το ευεργέτημα της εφαρμογής αυτού του κανονισμού».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 17 πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης

(98/C 365/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(1998) 546 τελικό — 98/0288(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 20 Οκτωβρίου 1998)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 87,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

(1) ότι ο κανονισμός αριθ. 17 του Συμβουλίου [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, προβλέπει στο άρθρο 4 παράγραφος 2 εξαίρεση από την υποχρέωση κοινοποίησης που καθιερώνεται με το άρθρο 4 παράγραφος 1 μιας σειράς συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών·

(2) ότι η εξαίρεση αυτή αφορά κυρίως τις συμπράξεις στις οποίες συμμετέχουν μόνο επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος και οι οποίες δεν αφορούν ούτε εισαγωγές ούτε εξαγωγές μεταξύ κρατών μελών, ή συμφωνίες στις οποίες συμμετέχουν μόνο δύο επιχειρήσεις και οι οποίες απλώς συνεπάγονται περιορισμό της ελευθερίας ενός των συμβαλλομένων στη διαμόρφωση των τιμών ή των όρων συναλλαγής κατά την μεταπώληση των εμπορευμάτων τα οποία αυτός προμηθεύεται από τον αντισυμβαλλόμενο· ότι η εν λόγω εξαίρεση, επομένως, δεν δύναται να καλύψει τις περισσότερες από τις συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων, εκάστη εκ των οποίων δραστηριοποιείται σε διαφορετικό οικονομικό στάδιο, οι οποίες αφορούν την παράδοση ή/και την αγορά αγαθών που προορίζονται για μεταπώληση ή μεταποίηση ή οι οποίες αφορούν την εμπορία υπηρεσιών (στο εξής: «κάθετες συμφωνίες»), που ενδέχεται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85·

(3) ότι η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 22 Ιανουαρίου 1997, ένα Πράσινο Βιβλίο [2] για την κοινοτική πολιτική ανταγωνισμού και τους κάθετους περιορισμούς προκειμένου να αρχίσει μια εκτενής δημόσια συζήτηση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφοι 1 και 3 της συνθήκης στις κάθετες συμφωνίες· ότι από τις παρατηρήσεις που διατύπωσαν στο πλαίσιο αυτό τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η Επιτροπή Περιφερειών, καθώς και οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί και νομικοί

[1] ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.

[2] COM(96) 721 τελικό.

κύκλοι, προκύπτει μια γενικότερη ευνοϊκή διάθεση για μεταρρύθμιση της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού στον τομέα αυτό·

(4) ότι η μεταρρύθμιση αυτή πρέπει να ικανοποιεί δύο απαιτήσεις, και συγκεκριμένα την εξασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας του ανταγωνισμού και την κατοχύρωση ενός ικανοποιητικού επιπέδου ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις· ότι για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Επιτροπή εξουσιοδοτήθηκε από το Συμβούλιο να κηρύσσει, με κανονισμό και σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, το άρθρο 85 παράγραφος 1 ανεφάρμοστο σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών μεταξύ δύο ή περισσοτέρων επιχειρήσεων, εκάστη εκ των οποίων δραστηριοποιείται σε διαφορετικό οικονομικό στάδιο, οι οποίες αφορούν την παράδοση ή/και την αγορά αγαθών που προορίζονται για μεταπώληση ή μεταποίηση ή οι οποίες αφορούν την εμπορία υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών αποκλειστικής διανομής, αποκλειστικής προμήθειας, δικαιόχρησης και επιλεκτικής διανομής· ότι στην έννοια αυτή δεν εμπίπτουν οι κάθετες συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ πραγματικών ή δυνητικών ανταγωνιστών, με τις ακόλουθες δύο εξαιρέσεις: αφενός εξαιρούνται οι μη αμφοτεροβαρείς κάθετες συμφωνίες εφόσον κανένας από τους συμβαλλομένους δεν πραγματοποιεί ετήσιο κύκλο εργασιών που υπερβαίνει τα 100 εκατομμύρια Ecu· αφετέρου εξαιρούνται οι κάθετες συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ ενώσεων λιανεμπόρων και των μελών τους ή μεταξύ τέτοιων ενώσεων και των προμηθευτών τους, υπό την προϋπόθεση ότι μέλη των εν λόγω ενώσεων είναι μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις σύμφωνα με τον ορισμό που δίδεται στο παράρτημα της σύστασης 96/280/ΕΚ της Επιτροπής [1]·

(5) ότι η Επιτροπή καλείτο να διευκρινίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες παύει να είναι εφαρμοστέος ένας κανονισμός περί απαλλαγής κατά κατηγορία, με γνώμονα τις οικονομικές συνέπειες της εκάστοτε συμφωνίας· ότι η σκοπούμενη μεταρρύθμιση του κανονιστικού πλαισίου που διέπει τις κάθετες συμφωνίες πρέπει να ανταποκρίνεται στην ανάγκη απλούστευσης του διοικητικού ελέγχου και περιορισμού, στο μέτρο του δυνατού, του αριθμού των κοινοποιήσεων που υποβάλλονται σε σχέση με κάθετες συμφωνίες, οι οποίες εν γένει θεωρούνται λιγότερο επικίνδυνες για τον ανταγωνισμό σε σύγκριση με τις οριζόντιες συμπράξεις· ότι για τον σκοπό αυτό ενδείκνυται να προβλεφθεί, για όλες τις κάθετες συμφωνίες, άρση της υποχρέωσης κοινοποίησης ως προϋπόθεσης για τη χορήγηση απαλλαγής και να καθιερωθεί με τον τρόπο αυτό η δυνατότητα της Επιτροπής να απαλλάσσει τις κάθετες συμφωνίες που εμπίπτουν στο άρθρο 85 παράγραφος 1 και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 3, με ισχύ από την ημερομηνία σύναψης της εκάστοτε συμφωνίας·

(6) ότι, βάσει του σημερινού καθεστώτος επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που μετέχουν σε κάθετες συμφωνίες διοικητικά βάρη τα οποία, στις περισσότερες περιπτώσεις, αποδεικνύονται υπερβολικά επαχθή σε σχέση με τις επιπτώσεις των συμφωνιών αυτών για τον ανταγωνισμό·

(7) ότι για τις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 αίρεται η υποχρέωση κοινοποίησης πριν από την απαλλαγή· ότι η άρση της υποχρέωσης αυτής αποσκοπεί στον περιορισμό του αριθμού των κοινοποιήσεων, πράγμα που θα επιτρέψει στην Επιτροπή να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στην επιτήρηση των συμφωνιών εκείνων που είναι περισσότερο επιβλαβείς για τον ανταγωνισμό· ότι μία τέτοια τροποποίηση δεν συνεπάγεται επομένως καμία χαλάρωση της περιφρούρησης με την οποία είναι επιφορτισμένη η Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 89 παράγραφος 1·

(8) ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και να προβλεφθεί η άρση της υποχρέωσης πρότερης κοινοποίησης για όλες τις συμφωνίες μεταξύ δύο ή περισσοτέρων επιχειρήσεων, εκάστη εκ των οποίων δραστηριοποιείται σε διαφορετικό οικονομικό στάδιο, οι οποίες αφορούν την παράδοση ή/και την αγορά αγαθών που προορίζονται για μεταπώληση ή μεταποίηση ή οι οποίες αφορούν την εμπορία υπηρεσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. οι εν λόγω συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές αφορούν την παράδοση ή/και την αγορά αγαθών που προορίζονται για μεταπώληση ή μεταποίηση ή αφορούν την εμπορία υπηρεσιών και συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων επιχειρήσεων εκάστη εκ των οποίων δραστηριοποιείται σε διαφορετικό οικονομικό στάδιο·

2α. συμμετέχουν μόνον δύο επιχειρήσεις και οι συμφωνίες αυτές απλώς επιβάλλουν ή στον αποκτώντα ή σ' αυτόν που κάνει χρήση δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας — ιδίως διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, προτύπων χρήσεως, σχεδίων ή σημάτων — ή στον εκ συμβάσεως εκδοχέα ή δικαιούχο αδείας εκμεταλλεύσεως μεθόδων κατασκευής ή γνώσεων σχετικών με τη χρησιμοποίηση και εφαρμογή βιομηχανικής τεχνικής, περιορισμούς στην άσκηση αυτών των δικαιωμάτων».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.